

nauw contact tussen de kloosters van Vlaanderen en Holland. Abt Walter van de abdij van Egmond is namelijk op verzoek van de Hollandse gravin-weduwe Petronella door de abt van de Sint-Pietersabdij in Gent naar Egmond gezonden om de vacante abtsplaats te bezetten en hervormingen in de abdij door te voeren ⁸⁴).

Een interessant beeld geeft een vergelijking van de polders genoemd in de oorkondenboeken van Holland en Zeeland, door Gottschalk voor Zeeuws-Vlaanderen en door Verhulst voor Vlaanderen met de stormvloed en rivieroverstromingen uit de studie van Gottschalk (zie schema van bijlage II).

Tenslotte wil ik aan een van de oorkonden, genoemd in Bijlage II wat meer aandacht besteden. Het stuk is uitgegeven door Floris V tussen 25 en 31 mei 1281 ⁸⁵) en betreft allen die tussen de Schie en de Gouwe land en bezittingen hebben. Door overleg met de raad van heemraden van de zeven ambachten die deze zaak niet raakt – zij zullen later tot het Hoogheemraadschap Delfland behoren: Hof van Delft, Pijnacker, Vrijenban, Ketel, Maasland, Vlaardingerambacht en Schipluiden ⁸⁶) – ontheft de graaf de inwoners van de ambachten van Zevenhuizen, Bleiswijk, Rotte (Hillegersberg en Bergpolder), Schie (Overschie), Rodenrijs, Broek (Schiebroek), Voorschoten (het ambacht van der Laak of de Hoge Ban, noordoost van Schiedam) en Beukelsdijk ⁸⁷) – later tot het Hoogheemraadschap Schieland behorend – van een eerdere verplichting tot gezamenlijk dijkonderhoud. In deze oorkonde wordt de uitdrukking 'que polre dicitur specialiter' gebruikt. Degenen in dit gebied die land hebben dat meer speciaal polder wordt genoemd en het dijkonderhoud niet kunnen bekostigen, terwijl anderen aan het dijkwerk wel arbeid en geld besteden, verliezen het eigendomsrecht op de beveiligde grond aan de bedijkers.

Over deze oorkonde is veel geschreven en bijna alle interpretaties wijken enigszins van elkaar af. Er bestaat zelfs een Delflandse en een Schielandse zienswijze: Fruin ⁸⁸), Dolk ⁸⁹) en Winsemius ⁹⁰), voor wie de zeven ambachten die door de zaak niet getroffen werden en wier heemraden door de graaf werden geraadpleegd de latere Delflandse Zeven Ambachten zijn en daar tegenover C. J. van Doorn ⁹¹) en D. van Doorn ⁹²) die de zeven ambachten vereenzelvigen met de met name genoemde – acht – ambachten en er het begin van Schieland in zien. Gottschalk vertaalt 'communicato consilio emeradorum septem offi-